

مروری کوتاه بر زندگی و اشعار میرزا علی معجز شبستری

شدید معجز ازو گفتن و نوشتن باز نماند و همچون شمعی پرنور در شبی ظلمانی در خشید. پس ازو باز گشتش به کشور جهت مبارزه با وضعیت نا به هنگار موجود شروع به نوشتن می کند ولی او را ازو اینکار نهی می کنند: چون قاییدیم وطنه آچما دهانین دئدیلر دینمه، دانیشما و تریتمه زبانین دئدیلر دئدیم آلاهه باخین ایتمه یین آخر اولدوم گر بو جور ایتمه یسن چوخدو زیانین دئدیلر وی معتقد بود که علت عده عقب ماندگیهای ما جهالت، بیسادی و عوام زدگی است:

جهل ایله قدم باسما طالسمات جهانه
علم اولسا مفتاح، فضیلت الله گلمز

معجز شاعر یست که به بیان امروزی به توسعه انسانی و صلح جهانی بیشترین بها را میدهد. او مردم را به زندگی در صلح پایدار و سعادت و احترام به همدیگر فرا می خواند: تفنگ و توب سسی حالا جهانی تیتره دیری نه وقت ختم اولا جاق بو انقلاب اولوره م دایاندی سینه یه جان، صلحو سالماتا خیره گفزوی سیل منه باخ ای جناب پاپ اولوره م معجز به فعالیت اجتماعی زن خیلی بها میداد به اعتقاد وی زن بایستی ازو چهارچوبه مطبخ و آشپزخانه بیرون بیاید و به مدرسه برود، صاحب علم و صناعت شود و دوشادوش مردان در فعالیتهای اجتماعی - اقتصادی و سیاسی شرکت نماید.

گره ک آزاد اولا اوغلان کیمی قیز
چه در صنعت چه در فن کتابت

قیچین اورتسون گره ک آچسین جمالین
وبالی بوینوما روز قیامت

جهالت پرده سین یسیرت آت اوژوندنه ن
طلوع ائتسین بیزه شمس سعادت

متاسفانه در جامعه ما روزهایی بود که دختران تحصیل کرده را تکفیر می نمودند. ولی در اعتراض به این محدودیتها چنین می گوید:

آلدى هر قیز الله قلم، قدزن
ائتدی تکفیر شیخ اونو فورا
ایسته دی بیر قیز او خویا روسي
دئدیلر گئتدی دین و ناموسی

ازو دیر باز دیار شبستر خواستگاه اندیشمندان بزرگ و وطن دوستی بوده است که نمونه بارز آن در دوران اخیردو شاعر و نویسنده بزرگوار مرحوم میرزا علی معجز شبستری و مرحوم پروفسور محمد تقی زهتابی می باشد. اگرچه در این مجال اندک قصد پرداختن به زحمات و فداکاریهای مرحوم پروفسور زهتابی و نقش بارز علمی - اجتماعی ایشان در شناساندن تاریخ، فرهنگ و تمدن ترکان ایران را نداریم ولی با توجه به اینکه اول دیماه دومین سالگرد در گذشت ایشان می باشد ضمن گرامی داشتن یاد و خاطره ایشان اومیدواریم در شماره های آتی بتوانیم در شناساندن شخصیت علمی - تاریخی ایشان به دانشجویان عزیز مطالبی هر چند کوتاه ارائه کنیم.

میرزا علی معجز شبستری شاعر اجتماعی و طنز پرداز برجسته و چیره دست آذر بایجان به سال ۱۲۵۲ هجری شمسی در شهرستان شبستر به دنیا آمد. در سن ۶۱ سالگی در شهرستان شاهروド دار فانی را وداع گفت. بعد ازو فوت پدر در سن ۱۶ سالگی به دعوت برادرها نش راهی استانبول شد و بمدت ۱۷ سال در آنجا زندگی نمود و توانست با تازه های علم و ادبیات جهان آشنا شده و با کوله باری ازو آگا هی و تجربه به سرزمین مادری خود شبستر باز گردد. ولی بقیه عمر خود را در شبستر سپری نمود. ولی شاعری زبر دست بود و در طول عمر پربار خود اشعار بیشماری در خصوص مسائل اجتماعی - فرهنگی ازو خود بر جای گذاشت، اگرچه ولی اشعار خود را بزبان مادری خود ترکی سروده است اما موضوعات مورد توجه او همه روشنفکران غیر ترک را نیز بسوی خود جلب نموده است.

عمده ترین موضوعات مورد توجه در اشعار معجز شبستری سنتیز و مبارزه او علیه خرافات، جهل و بیسادی، مرد سالاری و... می باشد. در زمانیکه خرافات ازو طریق روحانی نماهای درباری در جامعه بیساد جاری و ساری بود و در دورانیکه تحصیل و فعالیت اجتماعی - اقتصادی و فرهنگی زن رفتاری کاملا غیر مذهبی تلقی می شد، معجز توانست مدرسه ای دخترانه در شبستر احداث نماید. دید انتقادی ایشان علیه خرافات، جهل و بیسادی و نابرابری حقوق زن و مرد باعث شد که بسیاری ازو اهالی شهر تحت تاثیر تحریکات پاره ای مذهبی نما ها ولی را تکفیر نمایند. بطوریکه مجبور شد در انزوا زندگی کند. حتی به گفته خودش ولی را حتی از راه یافتند به مراسم های عروسی نیز محروم نمودند. علیرغم فشارهای

تورکو دیلینده کنایه‌لر

آدام اولماز : غیر قابل اصلاح است ، آدم بشو نیست.

آدام اوینادان : کسی که مردم را دست می اندازد ، مسخره کننده.

آدام ایچینه چیخماق : قابل معاشرت بودن ، در بین مردم ظاهر شدن ، با مردم معاشرت کردن.

آدام بالاسی اول : مؤبد باش ، انسان باش.

آدام ساتان : خائن.

آدام سیز : بی کس و یاور ، تنها بی حامی ، بی سرپرست.

آدام قاباقینا چیغارتمالی ده گیل : قابل معرفی نیست ، سر و وضع مرتبی ندارد.

آدام گورمک : پارتی بازی کردن ، رابطه پیدا کردن ، واسطه تراشیدن.

آدام یئرینه قویماق (سانماق) : به کسی احترام قائل شدن ، ارزش نهادن ، اهمیت دادن به کسی ، به حساب آوردن.

آداما دؤنمک : آدم شدن ، اصلاح شدن ، لباس مرتب پوشیدن.

آداما یووشان : آدم خونگرم ، زودجوش.

آدامینا گؤره : بسته به شخص.

آرالیق آدامی : (۱) راسطه ، دلال ، میانجی (۲) سخن چین.

آددیم باشی : هر لحظه ، آنی ، در هر قدم.

آرا آچماق : رابطه برقرار کردن ، شرایط معامله را تعیین کردن.

آرابا : عرباه.

آرا پوزماق : دو به هم زنی ، سخن چینی ، روابط دو نفر را تیره کردن.

آراچی : میانجی ، واسطه.

آرا خلوت ، تولکو بهی : میدان خالی و روباه سلطان شده.

آرا دوزه لمک (سازلاماق) : آشتی دادن ، بهبود روابط دو نفر.

آرا سؤزلر : قیودات.

آراسیرا : متناوب.

آراسیز : بی فاصله ، بی وقفه ، پشت سر هم ، ممتد.

آرافاتماق : میانه دو نفر رابه هم زدن.

آرواد آغیزليق : مطیع اوامر زن بودن.

آلنیندا يازيليب : روی پیشانیش نوشته شده است.

آجي چه کمیش : سختی کشیده ، مصیبت دیده.

علیرغم فشارهای فراوانی که به معجز شبستری بخاطر اشعار خود بویژه در باب حقوق زنان داشته است باز دختران را بسوی فعالیت و تمدن چنین فرامی خواند:

جهالت بحر بی پایان دی ، غرق ائلر سیزی آخر

او دریادن گره ک علمیه چیخسین ساحلیه قیزلار جهالت اهلی ، اهل علمه دوشمندیر از ل گونده ن عوامین سؤزلرینده ن اولمایین تنگ حوصله قیزلار بردختران دانشجوی آذربایجانیست که با دیدی باز و عمیق این قسمت ازو اشعار معجز را که نوعاً عدالتخواهانه و فنیستی است مورد توجه قرار دهند و ازو این اشعار در راستای تعالی فکری و معنوی خود بهره جویند.

معجز معتقد بود که اکثریت آذربایجانیان زبان فارسی را بلد نیستند و برای روشن کردن اذهان مردم بایستی ازو زبان خود آن سود جست ، بنابراین در جهت تقویر افکار عمومی اشعار خود را بزبان ترکی می سرود. اغراق نگفته ایم که وی را شاعری آزادیخواه و ملی بنامیم ، او با تمام وجود در راستای سربلندی آذربایجان و رشد فرهنگی - اجتماعی آن فعالیت نمود واژ هیچ چیزی درین نکرد.

تا سف بیشتر به آن علت است که هنوز هم که هنوز است برخی همچنان با قضاوهای جاهله و عملکرد محافظه کارانه خود ازو نشر و گسترش اشعار افکار معجز سخت آشفته می شوند. اما بی شک دانشجویان ترک زبان منصفانه با نوشته های او برخورد خواهند نمود و معجز را آنچنان که بود به مردم معرفی خواهند نمود.

در پایان قسمتی ازو شعر زبانم ترکی است معجز را که در اعتراض به تحقیر شا هان درباری ایران که اتفاقاً خودشان ترک

بوده اند ، سروده است بعنوان حسن ختم می آوریم :

دیلیم تورکی ، سؤزوم ساده ، افزوم صهبا یه دلداده

منیم تک شاعرین البت اولار آشفته بازاری

دونن شعریله بیر نامه آپاردیم شاه ایرانه

دئدی : ترکی نمیدان مرا تو بچه پنداری ؟

اُفزو تورک اولدوغوند ، بیر کان جهالتیزیر

خدایا مضمحل تختده ن بوآل قاجاری

او میدین کسمه معجز یاز آنان تعليم ائده ن دیله

گزه ربیرارمغان تک دفترین بیل ، چین و تاتاری